

तदप्रतिहतं युद्धे दानवान्तचिकीर्षया । यवीयसी तु याऽप्यासीद्यमी कन्या यशस्विनी ।
 अभवत् सा सरिच्छेष्टा यमुना लोकभाविनी । मनुरित्युच्यते लोके सावर्णं इति चोच्यते । ६९°
 द्वितीयो यः सुतस्तस्य मनोभ्राता शनैश्चरः । गृहत्वं स तु लेभे वै सर्वलोकाभिपूजितं ।
 य इदं जन्म देवानां शृणुयादाऽपि धारयेत् । आपदः स विमुच्येत प्राप्नुयाच्च महद्यशः ।
 इति श्रीमहाभारते खिलेषु हरिवंशे हरिवंशपर्वणि वैवस्वतोत्पत्तिकथने नवमोऽध्यायः ॥ ६ ॥
 ॥ वैशम्पायन उवाच ॥ मनोर्वैवस्वतस्यासन् पुत्रा वै नव तत्समाः । इच्छाकुशैव नाभागो धृष्णुः शर्यातिरेव च ।
 नरिच्छप्राशुषष्ठास्ते नाभागारिष्टसप्तमाः । करुषश्च पृषधश्च नवैते भरतर्षभ ।
 अकरोत् पुत्रकामस्तु मनुरिष्टिं प्रजापतिः । मित्रावरुणयोस्तात पूर्वमेव विशास्यते । ६९°
 अनुत्पन्नेषु नवसु पुत्रेष्वेतेषु भारत । तस्यान्तु वर्त्तमानायामिच्छा भरतसत्तम ।
 मित्रावरुणयोरंशे मनुराज्जतिमाजुहोत् । आज्ज्या ह्यमानायां देवगन्धर्वमानवाः ।
 तुष्टिञ्च परमां जग्मुर्मुनयश्च तपोधनाः । अहोऽस्य तपसो वोर्यमहे श्रुतमहोऽहुतं ।
 तत्र दिव्याम्बरधरा दिव्याभरणभूषिता । दिव्यसंहनना चैव इडा जज्ञे इति श्रुतिः ।
 तामिलेत्येव होवाच मनुर्दण्डधरस्तदा । अनुगच्छस्व मां भद्रे तमिला प्रत्युवाच ह । ६९°
 धर्मयुक्तमिदं वाक्यं पुत्रकामं प्रजापतिं ।
 ॥ इलोवाच ॥ मित्रावरुणयोरंशे जाताऽस्मि वदताम्बर । तयोः सकाशं यास्यामि न मां धर्मो हतोऽवधीत् ।
 सैवमुक्त्वा मनुं देवं मित्रावरुणयोरिला । गत्वाऽन्तिकं वरारोहा प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् ।
 अंशेऽस्मिन् युवयोजाता देवौ किं करवाणि वां । मनुना चाहमुक्त्वा वै अनुगच्छस्व मामिति ।
 तां तथावादिनो साध्वीमिलां धर्मपरायणां । मित्रश्च वरुणश्चोभावूचतुर्यन्निबोध तत । ६९°
 अनेन तव धर्मेण प्रश्रयेण दमेन च । सत्येन चैव सुश्रोणि प्रीतौ स्त्रो वरवर्णिनि ।
 आवयोस्त्वं महाभागे ख्यातिं कन्येति शस्यसि । मनोर्वंशकरः पुत्रस्त्वमेव च भविष्यसि ।
 सुद्युञ्च इति विख्यातस्त्रिषु लोकेषु शोभने । जगत्प्रियो धर्मशीलो मनोर्वंशविवर्द्धनः ।
 निवृत्ता सा तु तच्छ्रुत्वा गच्छन्ती पितुरन्तिकं । बुधेनान्तरमासाद्य मैथुनायोपमन्त्रिता ।
 सोमपुत्रादुधाद्राजंस्तस्यां जज्ञे पुरुरवाः । जनयित्वा सुतं सा तमिला सुद्युञ्चतां गता । ६९°
 सुद्युञ्चस्य तु दायादास्तयः परमधार्मिकाः । उत्कलश्च गयश्चैव विनताश्च भारत ।
 उत्कलस्योत्कला राजन् विनताश्च पश्चिमा । दिक् पूर्वा भरतश्रेष्ठ गयस्य तु गया पुरी ।
 प्रविष्टे तु मनौ तात दिवाकरमरिन्दम । दशधा तद्दधत् चत्तमकरोत् पृथिवीमिमं ।
 यूपार्जिता च पृथिवी यत्स्थेयं सवनाकरा । इच्छाकुशैष्ठदायादौ मध्यदेशमवाप्तवान् ।
 कन्याभावात्तु सुद्युञ्चो नैनं गुणमवाप्तवान् । वशिष्ठवचनात्त्वासोत् प्रतिष्ठाने महात्मनः । ६९°
 प्रतिष्ठा धर्मराजस्य सुद्युञ्चस्य कुरुदह । तत् पुरुरवसे प्रादाद्राज्यं प्राप्य महायशः ।
 सुद्युञ्चः कारयामास प्रतिष्ठाने नृपक्रियां । धृष्णुकश्चामरोषश्च दण्डकश्चेति ते त्रयः ।